

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 6:68

*Here, tot wie zullen wij heengaan?
Gij hebt woorden van eeuwig leven...*

De gekozen tekst is het antwoord van Petrus op de niet mis te verstane vraag van Jezus aan de twaalven: 'Gij wilt toch ook niet weggaan?' De aanleiding voor deze vraag? Nadat Jezus, in een voor zich sprekend betoog over het brood des levens, de weg tot behoud had uitgelegd aan de Hem volgende 'discipelen', keerden velen Hem de rug toe. Waarom? Omdat ze naar eigen zeggen vonden dat zijn rede hard was - ja, niet aan te horen zelfs! Dit Jezus de rug toe keren lijkt in elk geval te laten zien dat ze door hadden wat het volgen van Jezus werkelijk inhield. Het is deze reactie aan het adres van Jezus die Hem aan de twaalven de zojuist weergegeven directe vraag deed stellen. Een vraag, die aangeeft dat *niemand* onder de noemer 'discipel' *verplicht* is Hem te volgen. Maar tegelijkertijd en bovenal toont deze vraag aan, dat de boodschap van heil niet vrijblijvend is - alles vraagt, in het bijzonder volkomen toewijding. Het antwoord van Petrus vertolkt dat hij en de andere elf door hadden waar het in de relatie met Jezus om gaat: eeuwig leven. En dat het heil *nergens* anders te vinden is.

Een en ander bepaalt ons bij de vraag tot welke categorie discipel ik behoor. Bij de categorie die vertrok, of... die bleef. Wanneer je in de kring van de discipelen vandaag, ongeacht denominatie, rondkijkt een allerminst overbodige vraag. Immers, is er nog het diepe besef zoals verwoord door Petrus? Dringt niet al meer de vraag zich op of Jezus wel de enige weg tot behoud en tot de Vader genoemd mag worden? Evenals uit de mond van de weglopers toen, klinkt vandaag steeds vaker een soortgelijk geluid: dat is hard, niet te accepteren zelfs! Als het gaat om andere godsdiensten, dan zouden ook daar sporen van het heil te vinden zijn - zou een volgeling daarvan zonder meer verloren gaan? Soms wordt er in dit verband wel gesproken over 'anoniem christendom'. Maar, hebben de andere godsdiensten dan ook woorden van eeuwig leven? Hoe groot is de vergissing om dat alleen al te veronderstellen!

Neem het boeddhisme dat in het boeddhabeeld menig christelijk huis en tuin 'siert'. Waarschijnlijk mag gesteld worden, dat zij zich kenmerkt door de meest negatieve leer rond het leven, terwijl het einde een opgaan in het totale niets inhoudt. En het hindoeïsme? Naast dat het aantal goden bijna even verwarrend groot is als het aantal gelovigen, wordt ze gedomineerd door een gruwelijk fatalisme en ligt het heil in karma. En de Islam? Wordt haar uiteindelijke gezicht niet gruwelijk duidelijk in onze tijd? Daarnaast kenmerkt ook deze godsdienst een fatalisme: goed en kwaad zijn de wil van Allah en deze vraagt enkel onderwerping, terwijl het uiteindelijke heil maar is af te wachten.

Tot wie zullen we heengaan? Slechts God de Vader kwam in zijn Zoon, Jezus de Christus, voor mij met eeuwig heil: verlossing en vergeving en bovenal toekomst - eeuwig leven. Ben ik bereid mijzelf geheel aan Hem te verliezen om Hem te winnen? Zijn weg ten volle te gaan? U hebt woorden van eeuwig leven.

Gebed

Tot wie zullen we heengaan Here in deze verwarrende tijd? Alleen U hebt Uzelf in Uw Zoon gegeven voor elke mens persoonlijk, en dat om die mens in Uw Zoon een heerlijke toekomst te geven. Een toekomst gedacht en gewild van voor de grondlegging der wereld. Los van fatalisme van welke soort en aard ook. Zekerheid in Hem. Alleen, U vraagt de bereidheid in navolging van Hem brood en wijn te worden. Alleen U hebt woorden van eeuwig leven. Amen.